

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 4Co/863/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3813220301
Dátum vydania rozhodnutia: 02. 12. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Oľga Lichnerová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2015:3813220301.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Oľgy Lichnerovej a sudkýň JUDr. Alice Beňovej a JUDr. Ivety Martinákovovej v právnej veci navrhovateľa Z. T. S., s.r.o., so sídlom I., Z. XX, U.: XX XXX XXX, zastúpeného Advokátskou kanceláriou JUDr. W. T., s.r.o., so sídlom I., Z. XX, proti odporcovi O. M., bytom I., S. XXX/XX, za účasti vedľajšieho účastníka Občianskeho združenia Všeobecná ochrana práv spotrebiteľov so sídlom Bratislava, Šafárikovo nám. č. 7, IČO 423 629 62, zastúpeného JUDr. Patrikom Podhorským, advokátom so sídlom Bratislava, Zámocká č. 8, o zaplatenie 1700,38 eur s príslušenstvom, o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Prievidza zo dňa 25. marca 2014, č.k. 4C/21/2014-35 takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti vo výroku o splatnosti istiny s príslušenstvom, vo výroku o zamietnutí návrhu vo zvyšnej časti a vo výroku o náhrade trov konania p o t v r d z u j e.

Navrhovateľ je p o v i n n ý zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov odvolacieho konania spočívajúcu v trovách právneho zastúpenia vo výške 139,60 eur, k rukám advokáta JUDr. Patrika Podhorského, do troch dní.

Odporcovi náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa uložil odporcovi povinnosť zaplatiť navrhovateľovi 649,96 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9,50 % ročne zo sumy 649,96 eur od 25.07.2011 do zaplatenia, všetko v 40 eur mesačných splátkach, pričom prvá splátka je splatná 20. dňa v mesiaci nasledujúcom po právoplatnosti tohto rozhodnutia a ďalšie splátky do 20. dňa príslušného mesiaca až do úplného vyrovnania pod následkom zročnosti celého plnenia v prípade omeškania s plnením jednej splátky. Návrh čo do zvyšku zamietol. Žiadnemu z účastníkov nepriznal právo na náhradu trov konania. Po zhodnotení výsledkov dokazovania dospel k záveru, že návrh navrhovateľa je dôvodný len sčasti. Nesporné v konaní bolo, že medzi účastníkmi konania bola uzatvorená zmluva o revolvingovom úvere dňa 26.07.2010. Predmetná zmluva je zmluvou spotrebiteľskou a to s poukazom na § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka v znení platnom v čase jej uzatvorenia, podľa ktorého spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Predmetná zmluva korešponduje s úpravou podľa zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a to § 1, 2. V zmysle § 2 písm. a) a b) Zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch je spotrebiteľom fyzická osoba, ktorej bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel, ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania a veriteľom fyzická alebo právnická osoba, ktorá poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti. V predmetnej zmluve bola celková čiastka, ktorú musí dlžník zaplatiť, t.j. úver + úroky dohodnuté vo výške 1890,42 eur, čo predstavuje viac ako 100% poskytnutého

úveru. V prípade revolvingového úveru je uvedená poskytnutá čiastka revolvingu 442,90 eur a celková čiastka, ktorú musí dlžník zaplatiť, t.j. revolving + úver 1080,24 eur, čo predstavuje viac ako dvojnásobok výšky poskytnutej čiastky revolvingu. Napokon toto dojednanie sa prejavilo vo výške úrokovej sadzby úveru - až 70,02 % a vo výške ročnej úrokovej sadzby revolvingu - až 76,21 %. Hoci maximálna výška úrokov pri úveroch v čase uzatvorenia predmetnej zmluvy nebola žiadnym právnym predpisom limitovaná a je ponechaná výlučne na dohodu zmluvných strán, nie je neobmedzená. Dohoda o výške úrokov totiž musí byť v súlade s § 39 Občianskeho zákonníka, a teda nesmie sa priečiť dobrým mravom. Zo zdroja www.nbs.sk <<http://www.nbs.sk>> súd zistil, že v čase uzatvorenia predmetnej zmluvy - 26.07.2010, t.j. v 3. štvrtroku 2010 bola priemerná úroková miera u spotrebiteľských úverov pre domácnosti poskytnutých na obdobie od 1 do 5 rokov (ako tomu bolo v tomto prípade) 12,66 % ročne a v rovnakom období pri nových obchodoch 11,52%. Z tohto vyplýva, že účastníkmi dohodnutá úroková sadzba vysoko presahuje priemernú úrokovú mieru pri poskytovaní spotrebiteľských úverov peňažnými ústavmi v čase uzatvorenia predmetnej zmluvy. Keďže súd považoval predmetnú zmluvu v časti dojednaných celkových nákladov a úrokovej sadzby za neplatnú podľa § 39 a § 3 ods.1 Občianskeho zákonníka, potom pri záväzku odporcu zaplatiť pohľadávku navrhovateľa vo výške 840 eur a za stavu, že odporca zaplatil navrhovateľovi doteraz 190,04 eur, je odporca povinný zaplatiť navrhovateľovi 649,96 eur (840 mínus 190,04). Ak navrhovateľ žiadal priznať viac, súd jeho návrh čo do zvyšku zamietol. Za nedôvodný považoval súd prvého stupňa aj návrh navrhovateľa na zaplatenie zmluvnej pokuty. Zmluvná pokuta je uvedená v článku 14 odsek 14. 1. v Zmluvných dojednaniach Zmluvy o revolvingovom úvere navrhovateľa. Pojem zmluvná pokuta nie je zvýraznený, je zahrnutý do článku 14 nazvanom Sankcie a tak dojednanie zmluvnej pokuty je pre spotrebiteľa prehliadnuteľné. Sám odporca uviedol, že si neuvedomil, či je alebo nie je dojednaná zmluvná pokuta. Faktom je, že dojednanie zmluvnej pokuty nie je uvedené v samotnej zmluve o revolvingovom (spotrebiteľskom úvere), ktorú odporca podpísal. V prípade dojednania zmluvnej pokuty v tomto prípade nemožno hovoriť o individuálne dojednaných podmienkach. Spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa - neprijateľné podmienky (§53 ods. 1 Občianskeho zákonníka). Za takýchto okolností súd nemôže priznať navrhovateľovi zmluvnú pokutu za horeuvedených dojednaných podmienok. Preto v tejto časti návrh navrhovateľa zamietol. Keďže dátum splatnosti poslednej splátky úveru bol dohodnutý na deň 14.02.2014, ale v prípade predmetného úveru nastala predčasná splatnosť úveru 24.07.2011, potom je odporca v omeškaní deň nasledujúci po dni splatnosti úveru, t.j. od 25.07.2011. Súd prvého stupňa potom priznal navrhovateľovi úrok z omeškania počnúc dňom 25.07.2011 z dlžnej sumy, t.j. 649,96 eur vo výške 9,50% ročne, pretože takto žalovaný úrok z omeškania čo do výšky je v súlade s § 3 nariadenia vlády č.87/1995 Z.z. Pokiaľ navrhovateľ žiadal priznať úrok z omeškania od skoršieho dňa, súd návrh čo do zvyšku zamietol. O povinnosti odporcu zaplatiť úrok z omeškania rozhodol podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka. O povinnosti odporcu zaplatiť priznanú pohľadávku v splátkach rozhodol v súlade s § 160 ods. 1 O.s.p., vzhľadom na to, že odporca je čiastočne invalidný dôchodca, nie je zamestnaný a za súčasnej situácie je schopný dlh vyrovať len v splátkach. O náhrade trov konania rozhodol podľa § 142 ods. 2 O.s.p. vzhľadom na čiastočný úspech oboch účastníkov konania.

Proti tomuto rozsudku, a to jeho výroku o zaplatení priznanej sumy v mesačných splátkach, v časti výroku zamietajúceho žalobu a v časti výroku o náhrade trov konania, podal v zákonnej lehote odvolanie navrhovateľ. Namietal, že súd otázku odplaty neposúdil podľa príslušnej právnej normy a v dôsledku toho nie sú správne jeho skutkové a ani právne závery. Otázka odplaty za úver poskytnutý na základe spotrebiteľskej zmluvy bola v čase uzavretia zmluvného vzťahu medzi ním a odporcom výslovne upravená, a to v ust. § 53 ods. 6 Obč. zákonníka, podľa ktorého, ak predmetom spotrebiteľskej zmluvy je poskytnutie peňažných prostriedkov, nesmie odplata podstatne prevyšovať odplatu obvykle požadovanú na finančnom trhu za spotrebiteľské úvery v obdobných prípadoch. Pri posudzovaní obdobnosti prípadov sa prihliada najmä na finančnú situáciu spotrebiteľa, spôsob a mieru zabezpečenia jeho záväzku, objem poskytnutých peňažných prostriedkov a lehotu splatnosti. Uvedené ustanovenie je lex specialis vo vzťahu k ustanoveniam, ako sú dobré mravy a ustanoveniu, ktoré sa aplikovali na výšku odplaty. Z uvedeného zákonného ustanovenia vyplýva, že odplaty za poskytnutie peňažných prostriedkov na základe spotrebiteľskej zmluvy sa neporovnávajú len s odplatami bánk. Okrem toho zákonodarca výslovne určil aj to, že pri porovnávaní sa majú zobrať do úvahy najmä finančná situácia spotrebiteľa, spôsob a miera zabezpečenia záväzku, objem poskytnutých prostriedkov a lehotu splatnosti. Skutočnosť, že výška odplaty za úver na základe zmluvy o revolvingovom úvere je primeraná a v súlade so zákonom je pritom možné vyvodiť porovnaním výšky odplaty z obdobia, kedy bola regulovaná. Dal do pozornosti, že maximálna výška odplaty za spotrebiteľské úvery v období

do 10.06.2010 stanovila pre rovnaký typ úveru ako bol poskytnutý odporcovi, maximálnu odplatu v hodnote 76%. Podľa Nariadenia vlády č. 238/2008 Z.z. bola maximálna výška odplaty pre zmluvy o spotrebiteľskom úvere uzatvorené od 16.05.2010 do 15.08.2010 vo výške 76%. Poukázal ďalej na to, že zmluvné dojednania zmluvy o revolvingovom úvere nepredstavujú samostatný dokument oddelený od zmluvy o revolvingovom úvere. Z textu zmluvy, konkrétne z bodu 13 zmluvy o revolvingovom úvere vyplýva, že zmluvné dojednania sú nielen neoddeliteľnou súčasťou zmluvy, ale sú súčasťou zmluvy aj z hľadiska technického vyhotovenia danej zmluvy. Podľa bodu 13 zmluvy o revolvingovom úvere riadnym vyplnením a následným podpisom tejto žiadosti všetkými zúčastnenými stranami uzatvoril veriteľ z dlžníkom zmluvu o revolvingovom úvere, ktorej neoddeliteľnou súčasťou sú zmluvné dojednania. V zmysle ustanovení Občianskeho zákonníka zachovaná je požiadavka na písomnú formu právneho úkonu, ak je listina obsahujúca právny úkon podpísaná konajúcou osobou. V tomto prípade je nesporné, že zmluvné dojednania zmluvy o revolvingovom úvere tvoria aj technickú jednotu so zmluvou o revolvingovom úvere. Keďže listina (v tomto prípade zmluva, vrátane zmluvných dojednaní) je podpísaná, potom je zachovaná písomná forma aj pre dojednanie o zmluvnej pokute. Súd prvého stupňa sa však otázkou zachovania písomnej formy zaoberal povrchne, neúplne a nevychádzal z obsahu zmluvy o revolvingovom úvere. Závery súdu prvého stupňa a aj následné právne posúdenie sú nesprávne, v rozpore so skutkovým stavom, vyplývajúcim z obsahu súdneho spisu a tiež v rozpore s ustanoveniami Občianskeho zákonníka. Ďalej namietal rozhodnutie súdu o zaplatení priznanej časti istiny odporcovi v splátkach. Stanovená výška mesačnej splátky, ako aj samotné rozhodnutie o splátkach nie je žiadnym spôsobom bližšie špecifikované a v tejto časti je preto takéto odôvodnenie arbitrárne a nepreskúmateľné. Navrhol, aby odvolací súd rozsudok v napadnutých častiach zmenil tak, že návrhu v celom rozsahu vyhovie, odporcu zaviazne na zaplatenie žalovaných nárokov, ako aj na zaplatenia náhrady trov konania. Uplatnil si náhradu trov odvolacieho konania za zaplatený súdny poplatok a náhradu trov právneho zastúpenia v odvolacom konaní vo výške 83,34 eur.

Odporca sa k odvolaniu navrhovateľa písomne nevyjadril.

Vedľajší účastník na strane odporcu k odvolaniu navrhovateľa uviedol, že rozsudok súdu prvého stupňa vychádza z úplne zisteného skutkového stavu a zo správneho právneho posúdenia veci, a preto je vecne správny. Uviedol, že zmluva o revolvingovom úvere uzavretá medzi účastníkmi konania je svojou povahou spotrebiteľskou zmluvou, a preto sa riadi režimom Občianskeho zákonníka. Obsah zmluvy v zmysle dodatkov naformulovaný navrhovateľom aj niektoré podmienky ako zmluvy spotrebiteľskej sa javia v zmysle § 53 Občianskeho zákonníka neprijateľnými zmluvnými podmienkami, a teda neplatnými ex tunc. Mal za to, že odporca ako spotrebiteľ niekoľkonásobne preplatil požičanú istinu úveru a z toho dôvodu považoval takéto plnenie uplatnené navrhovateľom v rozpore s dobrými mravmi podľa § 3 ods. 1 Obč. zákonníka. Poukázal aj na výšku ročnej úrokovej sadzby revolvingu prevyšujúcu 30% a na poplatky za poskytnutie úveru. Mal za to, že takéto dohoda o výške úrokov alebo odmeny za poskytnutie úveru sa prieči dobrým mravom, a preto je podľa § 39 Občianskeho zákonníka neplatná. Uviedol, že navrhovateľ v konaní uplatňuje neprímerané vysoké úroky a poplatky za poskytnutie úveru. Takéto dojednania sú v rozpore s dobrými mravmi a preto sú neplatné. Navrhovateľ sa takýchto nárokov nemôže domáhať, keďže svojou povahou ide o úžeru. V predmetnej veci dohodnutý úrok z úveru presahoval úroky, za ktoré v tom čase poskytovali peňažné ústavy úvery a ktoré sa podľa štatistických údajov Národnej banky Slovenska zverejnených na internete pri obdobných úveroch poskytovali ročne vo výške okolo 10% až 12%. V danom prípade ročný úrok dohodnutý medzi účastníkmi predstavoval okolo 70%, čo je viac ako 6-násobok v porovnaní s priemernou úrokovou sadzbou úverov poskytovaných bankami v tomto období. Podľa názoru vedľajšieho účastníka sú teda zmluvné úroky za poskytnutý úver dojednané v zmluve o spotrebiteľskom úvere neprímerané a ich dojednanie je pre rozpor s dobrými mravmi v zmysle § 39 Obč. zákonníka neplatné. Mal za to, že zmluva neobsahuje obligatórne náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ktoré sú vymenované v § 11 zákona o spotrebiteľskom úvere a preto sa poskytnutý úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Ďalej uviedol, že zmluvná pokuta naformulovaná právnym predchodcom navrhovateľa v spotrebiteľských zmluvách je v zmysle § 53 ods. 4 písm. k) Občianskeho zákonníka neprijateľnou zmluvnou podmienkou, a teda neplatnou ex tunc. Súd prvého stupňa správne vyhodnotil zmluvnú pokutu ako neprijateľnú zmluvnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve a z tohto dôvodu správne žalobu v tejto časti zamietol. Uplatnil si náhradu trov odvolacieho konania vo výške 179,44 eur.

Krajský súd v Trenčíne ako odvolací súd preskúmal vec v napadnutom rozsahu vo výroku o splatnosti istiny s príslušenstvom, vo výroku o zamietnutí návrhu vo zvyšnej časti a vo výroku o náhrade trov

konania bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 212 ods. 1, § 214 ods. 2 v spojení s § 156 ods. 3 O.s.p. a dospel k záveru, že odvolanie navrhovateľa nie je dôvodné.

Súd prvého stupňa založil svoje zamietajúce rozhodnutie na tom právnom názore, že dohoda o výške úrokov za poskytnutie úveru sa prieči dobrým mravom a preto považoval zmluvu o revolvingovom úvere v časti dojednaných celkových nákladov a úrokovej sadzby za neplatnú podľa § 39 v spojení s § 3 ods. 1 Obč. zákonníka a z týchto dôvodov návrh navrhovateľa v časti uplatnených zmluvných úrokov a odmeny za poskytnutie úveru zamietol. Za nedôvodný považoval aj návrh navrhovateľa na zaplatenie zmluvnej pokuty, ktorú vyhodnotil ako neprijateľnú zmluvnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve. Konštatoval, že zmluvná pokuta je uvedená v čl. 14 ods. 14.1 v zmluvných dojednaniach zmluvy o revolvingovom úvere, pričom pojem zmluvná pokuta nie je zvýraznený, je zahrnutý do článku 14 nazvanom sankcie a tak dojednanie zmluvnej pokuty je pre spotrebiteľa prehľadnuteľné. Dojednanie zmluvnej pokuty nie je uvedené v samotnej zmluve o revolvingovom úvere, ktorú odporca podpísal, preto zmluvnú pokutu vyhodnotil ako neprijateľnú zmluvnú podmienku.

Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje s vysloveným právnym názorom súdu prvého stupňa v zamietajúcej časti a aj s odôvodnením napadnutého rozsudku v zmysle § 219 ods. 2 O.s.p. Na zdôraznenie jeho správnosti a k odvolacím námietkam navrhovateľa uvádza nasledovné:

Odvolací súd sa stotožňuje s názorom súdu prvého stupňa, že úroky 70,02% ročne, sú neprimerane vysoké, odporujúce dobrým mravom. V tejto súvislosti odvolací súd zdôrazňuje, že dohoda o výške úrokov musí byť v súlade s § 39 Občianskeho zákonníka, teda sa nesmie priečiť dobrým mravom, inak je právny úkon absolútne neplatný. Súd prvého stupňa správne poukázal na to, že hoci maximálna výška úrokov pri úveroch v čase uzatvorenia predmetnej zmluvy nebola žiadnym predpisom limitovaná a je ponechaná výlučne na dohode zmluvných strán, nie je neobmedzená. O takýto stav pôjde spravidla vtedy, ak dohodnuté úroky presiahnu mieru úrokov poskytovaných peňažnými ústavmi v čase uzatvorenia zmluvy. V danom prípade sa súd prvého stupňa správne zaoberal výškou úrokov z úveru, ktorá činila 70,02% ročne a porovnával ju s úrokmi poskytovanými peňažnými ústavmi v čase uzatvorenia zmluvy. Z internetovej stránky NBS súd zistil, že pri spotrebiteľských úveroch v treťom štvrtroku 2010 bola priemerná úroková sadzba u spotrebiteľských úveroch pre domácnosti poskytnutých na obdobie od jedného do piatich rokov 12,66% ročne a v rovnakom období pri nových obchodoch 11,52%. Z toho je zrejmé, že účastníkmi dohodnutá úroková sadzba vysoko presahuje priemernú úrokovú mieru pri poskytovaní spotrebiteľských úverov peňažnými ústavmi v čase uzatvorenia predmetnej zmluvy. Odvolací súd považuje za rozporné s dobrými mravmi, ak sa poskytne spotrebiteľovi úver za cenu niekoľkonásobne prevyšujúcu priemernú cenu porovnateľných úverov poskytovaných bankami. Navrhovateľom žiadaný úrok z úveru ročne 70,02% spôsobil značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach účastníkov tejto úverovej zmluvy, pretože bolo súdom v rámci skutkového stavu preukázané a zistené, že priemerné v tomto období boli úroky vo výške 12,66% ročne. Úrok z úveru vo výške odporujúcej dobrým mravom, s ktorým zákon spája absolútnu neplatnosť (§ 39 Obč. zákonníka), nemožno obhajovať ani princípom zmluvnej slobody. Zmluvná sloboda účastníkov právneho vzťahu nie je neobmedzená a nesmie vybočiť z určitých aj právom akceptovateľných hraníc. Jednou z týchto hraníc je i súdom prvého stupňa správne aplikovaný inštitút dobrých mravov. Zmluvné podmienky v predmetnej veci prvostupňový súd správne, pokiaľ ide o úrok z úveru, vyhodnotil ako odporujúci dobrým mravom. Odvolací súd sa v plnom rozsahu stotožňuje s odôvodnením súdu prvého stupňa v tom, že spotrebiteľský úver sa v prejednávanej veci považuje za bezúročný a bez poplatkov. Znamená to, že ak má odporca vrátiť navrhovateľovi len sumu poskytnutého úveru, t.j. 840 eur a s prihliadnutím k tomu, že odporca zaplatil navrhovateľovi doposiaľ 190,04 eur, je odporca povinný zaplatiť navrhovateľovi 649,96 eur (840-190,04 eur). Z uvedených dôvodov súd prvého stupňa správne postupoval, keď návrh navrhovateľa vo zvyšnej časti zamietol. Za nedôvodný považoval aj odvolací súd návrh navrhovateľa na zaplatenie zmluvnej pokuty, ktorú súd prvého stupňa správne vyhodnotil ako neprijateľnú zmluvnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve a z týchto dôvodov za neplatnú. Zmluvná pokuta dojednaná medzi účastníkmi v čl. 14 ods. 14.1 v zmluvných dojednaniach zmluvy o revolvingovom úvere spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa a preto v zmysle § 53 Občianskeho zákonníka predstavuje neprijateľnú podmienku. Predmetná zmluvná pokuta nebola individuálne dojednaná, nakoľko spotrebiteľ nemohol pred podpisom zmluvy ovplyvniť jej obsah. Navrhovateľ ako dodávateľ zmluvnú pokutu s odporcom ako spotrebiteľom osobitne nevyjednával. Odporca mohol iba podpísať, resp. nepodpísať zmluvu o spotrebiteľskom úvere, ktorej súčasťou je aj dojednanie o zmluvnej pokute. Z týchto dôvodov súd prvého stupňa správne postupoval, keď návrh

navrhovateľa v časti uplatnenej zmluvnej pokuty zamietol. Pokiaľ súd prvého stupňa povolil odporcovi splácať priznanú istinu navrhovateľovi vo výške 649,96 eur spolu s príslušenstvom v mesačných splátkach po 40 eur, aj v tejto časti bolo jeho rozhodnutie správne. Súd prvého stupňa svoje rozhodnutie v tejto časti riadne a dostatočne odôvodnil, keď prihliadal na osobné a zárobkové pomery odporcu, ktorý je čiastočne invalidný dôchodca, nezamestnaný, a preto mu v zmysle § 160 ods. 1 O.s.p. povolil zaplatiť priznanú istinu v mesačných splátkach. Odvolanie navrhovateľa bolo preto nedôvodné.

Z týchto dôvodov odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti vo výroku o splatnosti istiny s príslušenstvom, vo výroku o zamietnutí návrhu vo zvyšnej časti a vo výroku o náhrade trov konania ako vecne správny podľa § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdil.

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 224 ods. 1, § 142 ods. 1 a § 151 ods. 1 O.s.p.

Úspešnému odporcovi náhradu trov konania nepriznal, nakoľko si ju neuplatnil.

Odvolací súd priznal náhradu trov odvolacieho konania vedľajšiemu účastníkovi spočívajúcu v odmene za právne zastúpenie, a to za dva úkony právnej pomoci - prevzatie a príprava zastúpenia, vyjadrenie k odvolaniu zo dňa 25.11.2015 á 61,41 eur, 2 x režijný paušál 8,39 eur, spolu 139,60 eur (§ 10 ods. 1 vychádzajúc z predmetu odvolacieho konania 1.050,42 eur, § 13a ods. 1 písm. c), § 16 ods. 3 vyhl. č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v platnom znení).

Toto rozhodnutie prijal senát krajského súdu jednomyseľne.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.